

Pojmanie Jezusa

E. Po wieczerzy Jezus wyszedł z uczniami swoimi za potok Cedron. Był tam ogród, do którego wszedł On i Jego uczniowie. Także i Judasz, który Go wydał, znał to miejsce, bo Jezus i uczniowie Jego często się tam gromadzili. Judasz otrzymawszy kohortę oraz strażników od arcykapłanów i faryzeuszów, przybył tam z latarniami, pochodniami i bronią. A Jezus wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich: + Kogo szukacie? E

Odpowiedzieli Mu:

I.

Jezusa z Nazaretu.

E.

Rzekł do nich Jezus:

+

Ja jestem.

E.

Również i Judasz, który Go zdradził, stał między nimi. Skoro więc rzekł do nich: Ja jestem, cofnęli się i upadli na ziemię. Powtórnie ich zapytał:

+

Kogo szukacie?

E.

Oni zaś powiedzieli:

T.

Jezusa z Nazaretu.

E.

Jezus odrzekł:

+

Powiedziałem wam, że Ja jestem. Jeżeli więc Mnie szukacie, pozwólcie tym odejść.

E.

Stało się tak, aby się wypełniło słowo, które wypowiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których Mi dałeś. Wówczas Szymon Piotr, mając przy sobie miecz, dobył go, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho. A słudze było na imię Malchos. Na to rzekł Jezus do Piotra:

+

Schowaj miecz do pochwy. Czyż nie mam pic kielicha, który Mi podał Ojciec?

Przed Annaszem. Zaparcie się Piotra

E. Wówczas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydowskimi pojмали Jezusa, związali Go i zaprowadzili najpierw do Annasza. Był on bowiem teściem Kajfasza, który owego roku pełnił urząd arcykapłanski. Właśnie Kajfasz poradził Żydom, że warto, aby jeden człowiek zginął za naród.

A szedł za Jezusem Szymon Piotr razem z innym uczniem. Uczeń ten był znany arcykapłanowi i dlatego wszedł za Jezusem na dziedziniec arcykapłana, podczas gdy Piotr zatrzymał się przed bramą na zewnątrz. Wszedł więc ów drugi uczeń, znany arcykapłanowi, pomówił z odźwierną i wprowadził Piotra do środka. A służąca odźwierna rzekła do Piotra: I. Czy może i ty jesteś jednym spośród uczniów tego człowieka?

E.

On odpowiedział:

I.

Nie jestem.

E.

A ponieważ było zimno, strażnicy i słudzy rozpaliwszy ognisko stali przy nim i grzali się. Wśród nich stał także Piotr i grzał się.

Arcykapłan więc zapytał Jezusa o Jego uczniów i o Jego naukę. Jezus mu odpowiedział: + Ja przemawiałem jawnie przed światem. Uczyłem zawsze w synagodze i w świątyni, gdzie się gromadzą wszyscy Żydzi. Potajemnie zaś nie uczyłem niczego. Dlaczego Mnie pytasz? Zapytaj tych, którzy słyszeli, co im mówiłem. Oto oni wiedzą, co powiedziałem.

E.
Gdy to powiedział, jeden ze sług obok stojących spoliczkował Jezusa, mówiąc:
I.
Tak odpowiadasz arcykapłanowi?
E.
Odrzekł mu Jezus:
+
Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, co było złego. A jeżeli dobrze, to dlaczego Mnie bijesz?
E.
Następnie Annasz wysłał Go związanego do arcykapłana Kajfasza.
A Szymon Piotr stał i grzał się. Powiedzieli wówczas do niego: T. Czy i ty nie jesteś jednym z Jego uczniów?
E. On zaprzeczył mówiąc:
I.
Nie jestem.
E.
Jeden ze sług arcykapłana, krewny tego, któremu Piotr odciął ucho, rzekł:
I.
Czyż nie Ciebie widziałem razem z Nim w ogrodzie?
E.
Piotr znowu zaprzeczył i natychmiast kogut zapiał.

Przed Piłatem

Od Kajfasza zaprowadzili Jezusa do pretorium. A było to wczesnym rankiem. Oni sami jednak nie weszli do pretorium, aby się nie skalać, lecz aby móc spożywać Paschę. Dlatego Piłat wyszedł do nich na zewnątrz i rzekł: I. Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi? E.
W odpowiedzi rzekli do niego:
T.
Gdyby to nie był złoczyńca, nie wydalibyśmy Go tobie.
E.
Piłat więc rzekł do nich:
I.
Weźcie Go wy i osądźcie według swojego prawa.
E.
Odpowiedzieli mu Żydzi:
T.
Nam nie wolno nikogo zabić.
E.
Tak miało się spełnić słowo Jezusa, w którym zapowiedział, jaką śmiercią miał umrzeć.

Przesłuchanie

Wtedy powtórnie wszedł Piłat do pretorium, a wywoławszy Jezusa rzekł do Niego: I. Czy Ty

jesteś królem żydowskim?

E.

Jezus odpowiedział:

+

Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?

E.

Piłat odparł:

I.

Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?

E.

Odpowiedział Jezus:

+

Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy mi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd.

E.

Piłat zatem powiedział do Niego:

I.

A więc jesteś królem?

E.

Odpowiedział Jezus:

+

Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdziwe. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.

E.

Rzekł do Niego Piłat:

I.

Cóż to jest prawda?

E.

To powiedziawszy wyszedł powtórnie do Żydów i rzekł do nich:

I.

Ja nie znajduję w Nim żadnej winy. Jest zaś u was zwyczaj, że na Paschę uwalniam wam jednego więźnia. Czy zatem chcecie, abym wam uwolnił króla żydowskiego?

E.

Oni zaś powtórnie zawołali:

T.

Nie Tego, lecz Barabasza!

E.

A Barabasz był zbrodniarzem.

„Oto człowiek”

Wówczas Piłat wziął Jezusa i kazał Go ubiczować. A żołnierze upłótszy koronę z cierni włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym. Potem podchodzili do Niego i mówili: T. Witaj, królu żydowski!

E.

I policzkowali Go. A Piłat ponownie wyszedł na zewnątrz i przemówił do nich:

I.

Oto wyprowadzam Go do was na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w Nim żadnej winy.

E.

Jezus więc wyszedł na zewnątrz, w koronie cierniowej i płaszczu purpurowym. Piłat rzekł do nich:

I.

Oto człowiek.

E.

Gdy Go ujrzeli arcykapłani i słudzy, zawołali:

T.

Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!

E.

Rzekł do nich Piłat:

I.

Weźcie Go i sami ukrzyżujcie Ja bowiem nie znajduję w Nim winy.

E.

Odpowiedzieli mu Żydzi:

T.

My mamy Prawo, a według Prawa powinien On umrzeć, bo sam siebie uczynił Synem Bożym.

E. Gdy Piłat usłyszał te słowa, uląkł się jeszcze bardziej. Wszedł znów do pretorium i zapytał

Jezusa: I. Skąd Ty jesteś? E. Jezus jednak nie dał mu odpowiedzi. Rzekł więc Piłat do

Niego: I. Nie będziesz mówić ze mną? Czy nie wiesz, że mam władzę uwolnić Ciebie i mam władzę Ciebie ukrzyżować?

E.

Jezus odpowiedział:

+

Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano z góry. Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wydał tobie.

E.

Odtąd Piłat usiłował Go uwolnić. Żydzi jednak zawołali:

T.

Jeżeli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem Cezara. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się Cezarowi.

Wyrok

E. Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Litostrotos, po hebrajsku Gabbata. Był to dzień, przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł do Żydów: I. Oto król wasz! E. A oni krzyczeli: T. Precz! Precz!

Ukrzyżuj Go!

E. Piłat

rzekł do nich:

I.

Czyż króla waszego mam ukrzyżować?

E.

Odpowiedzieli arcykapłani:

T.

Poza Cezarem nie mamy króla.

E.

Wtedy wydał im Jezusa, aby Go ukrzyżowano.

Ukrzyżowanie

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: Jezus Nazarejczyk, król żydowski. Ten napis czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane w języku hebrajskim, łacińskim i greckim. Arcykapłani żydowscy mówili do Piłata: T. Nie pisz: Król żydowski, ale że On powiedział: Jestem królem żydowskim.

E.

Odparł Piłat:

I.

Com napisał, napisałem.

E. Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu. Mówili więc między sobą. T. Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć.

E. Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie moje szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.

Ostatnie słowa

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: + Niewiasto, oto syn twój. E. Następnie rzekł do ucznia: + Oto matka twoja. E. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

Śmierć Jezusa

Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: + Pragnę.
E. Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł:

+

Wykonało się!

E.

I
skłoniwszy głowę wyzionął ducha.

Przebicie serca

Był to dzień Przygotowania; aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat - ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem - Żydzi prosili Piłata, aby ukrzyżowanym połamano golenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. Lecz kiedy podeszli i do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, a świadectwo jego jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kości Jego nie będą łamane. I znowu na innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego przebodli.

Złożenie do grobu

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Jezusa w nocy i przyniósł około stu funtów mieszanki mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A w miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc ze względu na żydowski dzień Przygotowania złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

Oto słowo Pańskie.